

İstanbul Hatırası

– Cansıla · 18 Kasım 2012

Her yağidin varsa

Ayrı yoğurt yiyişi

Her şairin de vardır “aşkı ayrı sevişi...

İsterim ki umut vuslata yol alsın

Susmasın kalem

Sevgiliyi yazsın,

Haydi şair;

Dağıt hüzün bulutlarını ağlatma

Çöldeki serap'ı anlat hayalde olsa

Öyle bir şiir yaz ki

Söylesin ikimizi

Bak ellerim üşüyor

Hayatım alabora karışıyor gökyüzü

Yağmurlar düşecek az sonra İstanbul'un çehresine

Dalgalar yine dalgasını geçecek bizle

Acıyla çığıracak martılar türküleri

Küstah aşklar emzirirken yürekte yığıları

Kefen neye yarar ki

Œimdi Hüzün diz boyu

Ölümlerin kardeŒi

Alabildiğince koyu

Yine perde kapanacak

Yine yalnızlık düşecek nasibime

Söyle sevgilim söyle bu ayrılıklar niye

Yürek der ki;

Severse hayali gözümde tütsün

Sevmezse de sileyim bir anda bitsin!

Hançer iş başındayken

Kılavuza ne gerek

Teselliye lüzum yok

Demiyorum ki keŒke

Bırakalım herkes kendi yoluna gitsin

Bitecekse yolculuk

Başlamadan bitsin!

Yansa da yüreğim anmam artık adını

Birazda o tatsın hüznün sefil tadını

Benim sevdam ölümsüz yazılmış ince ağıt

Al eline kalemi benim aşkımy büyüť

Yeter be şair yeter

Yazma keşmekeşliğı

Benim işimdir inan

“Yürek işçiliğı”

Yazdığını baştan oku

Yanlış bir şey olmasın

Unutulacağını sanıp

Köşelerde kalmasın

Ruhumda kıyam etti

Hayırsızın sevdası

En sona not düşersin

“İstanbul Hatırası...”